

[Aagaard]

kussion om, at siden kartoffelkuren blev vedtaget, har der været en stærkt stigende tendens i opsparingen. Det kommer selv hr. Jens Thoft ikke uden om. Det var det, jeg betragtede som en positiv udvikling og en holdningsændring hen imod, at man nu har forstået budskabet om, at det ikke frem for alt gælder om at gældsætte sig, men om at spare op til de forbrugsgoder, man ønsker at anskaffe sig.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Når hr. Jens Thoft gør sig den ulejlighed at citere mig, vil jeg egentlig godt henstille til ham, at han gør det rigtigt. Hr. Jens Thoft påstod, at jeg skulle have udtalt heroppefra, at der ingen problemer var med retssikkerheden. Det har jeg på intet tidspunkt sagt. Jeg har endda tilkendegivet, at der er administrative, tekniske problemer i forbindelse med denne lovgivning. Det er ikke sikkert, at den teknisk er skruet helt rigtigt sammen, og det er gentagne gange nævnt. Jamen lad os så diskutere disse ting ud fra det motiv fra begge sider og gøre det bedre.

Hr. Jens Thoft nævnte nogle gange i sit indlæg retssikkerheden og eksemplificerede det ved et lån til et spildevandsanlæg og konkluderede, at det opfattede han ikke som retfærdigt. Den belånte landmand, det var det samme: Hr. Jens Thoft opfattede det ikke som retfærdigt og gjorde så gældende, at der skulle være retssikkerhedsproblemer på dette område. Det er nu nok ikke retssikkerhedsspørgsmål. Det kan godt være, at der er lovgivning, vi ikke synes er retfærdig, men at sige, at der derfor skulle være retssikkerhedsproblemer, mener jeg ikke er rigtigt. Det er ganske andre ting, vi skal se på, når vi betragter retssikkerheden, end om vi ud fra en mere eller mindre subjektiv betragtning opfatter noget som retfærdigt eller ikke.

Så kan jeg ikke lade være med at sige – når hr. Jens Thoft gentagne gange taler om administrativ galimatias osv. i denne forbindelse – at det er en lille smule letkøbt, når SF i sit lovforslag og i bemærkningerne faktisk kun kommer med en opfordring til regeringen på dette område, for flytning af bundgrænsen løser jo ikke voldsomt mange af disse ting. Derudover begrænser SF sig til en opfordring til regeringen, og det er for lidt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal prøve at svare på de spørgsmål, der er stillet. Først og fremmest hr. Glistrup:

Hr. Glistrup misforstod mig grundlæggende. Hr. Glistrup vil se, at jeg blandt de urimeligheder, der er nævnt specielt i bemærkningerne, nævner lån til etablering af en ny virksomhed i selskabsform. Og jeg nævner specielt i pkt. 8 lån til medarbejderes deltagelse i rekonstruktion af en nødstedt virksomhed i selskabsform. Det er to eksempler, hvor renteaftgiften ikke har spor med forbrug at gøre, og hvor det derfor rammer helt tilfældigt og helt urimeligt. Så vidt jeg forstod, var det lige præcis det, hr. Glistrup mente at jeg ikke havde forstået. Men jeg har endda skrevet det i bemærkningerne, så hr. Glistrup kan overbevise sig om, at jeg faktisk har fattet, at det er ikke specielt rimeligt.

Så var der hr. Aagaard, som nu erkender, at regeringens økonomiske politik er gået fallit, og så kommer til det resultat, at der dog er visse lyspunkter, for opsparingen er blevet lidt større. Jeg skal også takke for den nye erkendelse; det er da rigtigt, at opsparingen er blevet lidt større, det har hr. Aagaard ret i.

Så var det til hr. Anders Poulsen, som bebrejder SF, at vi nævner en række urimeligheder og kun kommer med en opfordring til regeringen om at afhjælpe dem. Nu er det sådan, at i modsætning til regeringen har jeg ikke en stribe embedsmænd til min rådighed. Det har ikke været muligt for mig, jeg må erkende min magtesløshed i denne sag.

Jeg har gjort mig store anstrengelser for at lave lovforslaget sådan, som SF kunne ønske loven, for det er nemlig sådan, at renteaftgiftsloven som princip er SF tilhænger af; det vil jeg gerne understrege. Selv om vi har en lang, lang række meget kritiske punkter, fordi den rammer tilfældigt og rammer forkert, og fordi den administrativt er noget makværk, er SF grundlæggende tilhænger af renteaftgiftsloven. Med reenteaftgiftsloven er der lagt en rød løber ud for at ændre rentefradragsretten, for at fjerne rentefradragsretten over nogle år, og det er SF grundlæggende tilhænger af. Men vi må have alle disse mange rettelsel, og jeg beklager, at det har jeg altså ikke været i stand til. Det kan hr. Anders Poulsen så bebrejde mig, men jeg har jo altså ikke en stab af embedsmænd. Derfor opfordringen til ministeren om at se at få rettet de uretfærdigheder.